

Ihmiskoti

Daniel Nylund

Katso tuoreempia kirjoituksiani; [Teoblogi](#)

Erään kurssin alussa pyysimme osallistujia piirtämään symboleja käyttäen kuvan aiheesta *“minun elämäni”*. Ensimmäinen kuvansa esittelijä oli piirtänyt joukon erilaisia pesiä ja asumuksia. Hän kutsui niitä *ihmiskodeiksi*. Hän asui näissä ihmissuhteissa, viipyi jonkin aikaa yhdessä, vieraili toisessa, tiesi että kolmas on olemassa vaikka ei päässyt käymään siellä jne. Hänellä oli kokonainen kotien verkosto, josta muodostui hänen kokonaiskotinsa maan päällä.

Muut yrittivät tarjota hänelle loisen, parasiitin tai sitoutumattoman kulkurin roolia. Kuva oli vähän liian hyvä ollakseen totta. Kateuttakin se herätti. Todeksi se kuitenkin jäi - ja hyväksi myös.

Palasimme tähän ihmiskoti-teemaan useasti kurssin aikana. Se toimi haasteena sekä niille, jotka yrittivät rakentaa kotinsa vain minä-suhteen ympärille, että niille, jotka eivät tarpeeksi arvostaneet muita suhteita, koska yrittivät saada kaiken mahdollisen vain yhdestä suhteesta *“siihen oikeaan”*.

Minäksi tuleminen on myös julkinen prosessi. Jokainen suhde on koti, jossa voin tulla yhä täydellisemmin itsekseen. Siksi ryhmätyö on niin hedelmällistä. Jokainen itsestään jakaja saa välittömästi todistajat sisäiselle todellisuudelleen. Hän tulee kuulluksi ja nähdyksi tavalla joka vahvistaa ja selkeyttää hänen tosi-minäänsä. Kaikki tärkeät asiat vahvistetaan todistajien läsnäollessa, *“Jumalan ja tänne kokoontuneen seurakunnan edessä”*. Aidossa kohtaamisessa minä saa vahvistusta rakastavan sinän läsnäolosta.